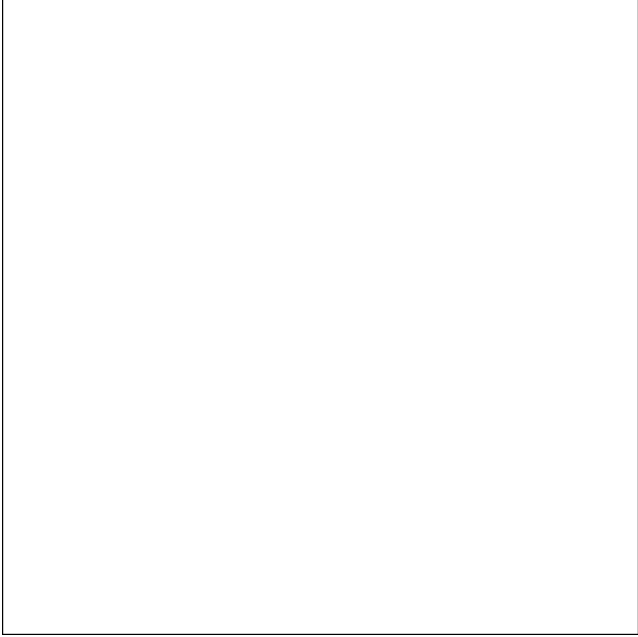

(utan bilder)

✎ Ursula Nafula
🔗 Peris Wachuka
📄 Leyla Tekül
😊 turkiska
|| nivå 3

Sakima'nin şarkısı

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Sakima'nin şarkısı

Skriven av: Ursula Nafula

Illustrerad av: Peris Wachuka

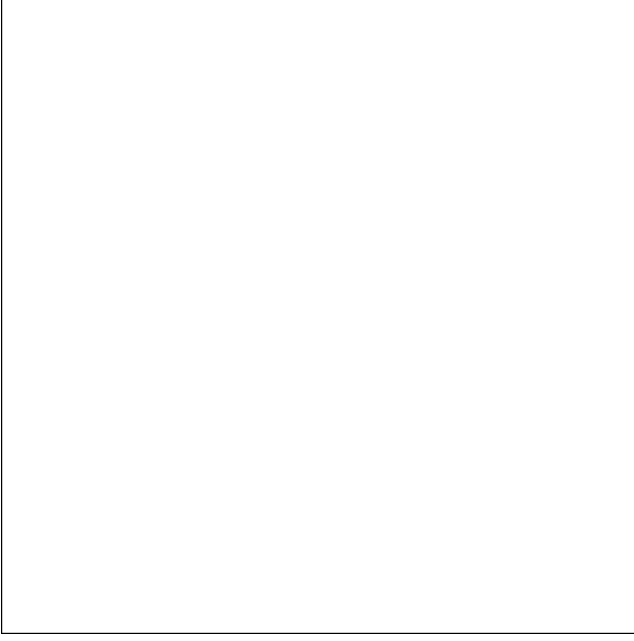
Översatt av: Leyla Tekül

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

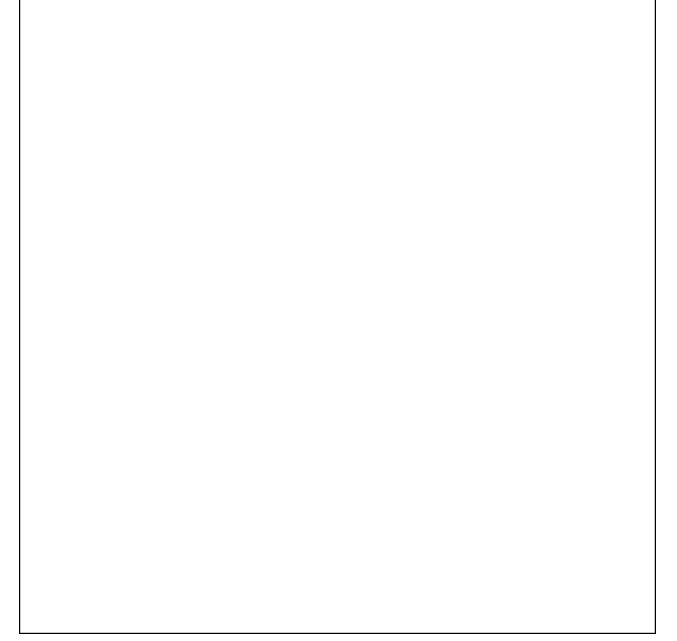
Detta verk är licensierat under en Creative Commons

[Erkännande 4.0 Internasjonal Licens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv)

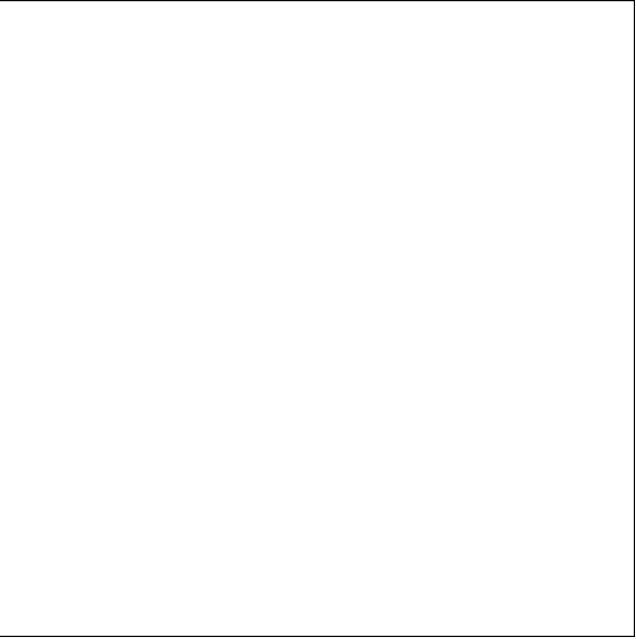
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv>

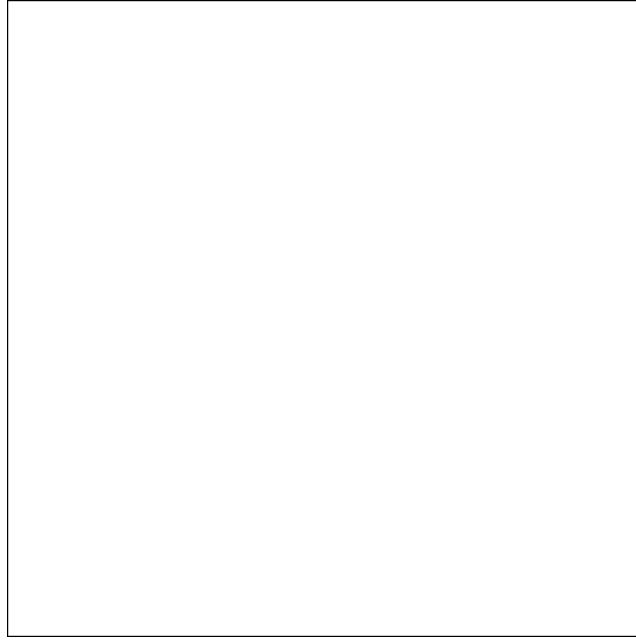
Sakima annesi babası ve dört yaşındaki kız kardeşiyle yaşıyordu.

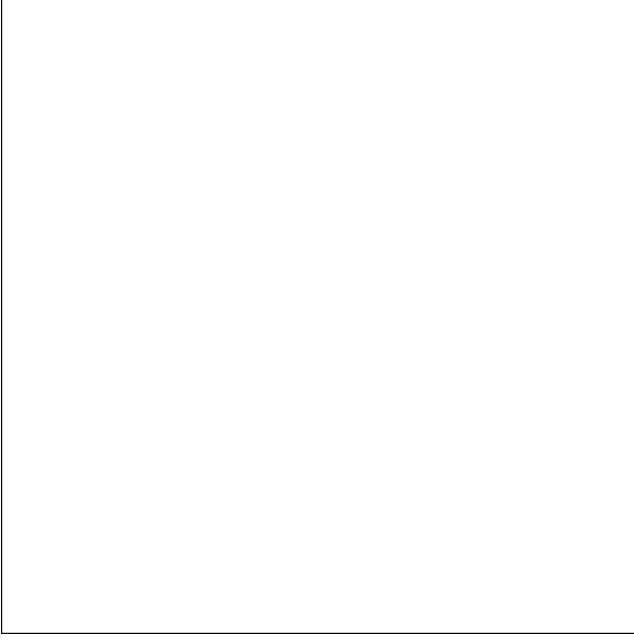
Zengin adam oğluna kavuştuğu için çok mutlu olmuştu. Sakima'yı onu teselli ettiği için ödüllendirildi. Oğlunu ve Sakima'yı hastaneye götürdü. Böylece Sakima da artık tedavi olabilecek ve gözleri yeniden görebilecekti.

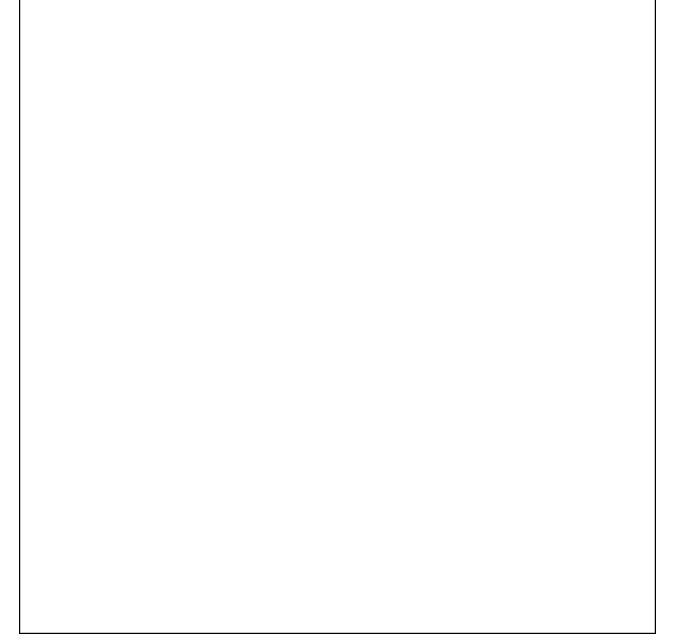
Sakima üç yaşındayken bir hastalık geçirmişti ve kör olmuştu. Sakima çok yetenekliydi.

Tam o esnada iki adam sedye ile birini taşıyarak oraya getirdiler. Zengin adamın dövlüüp yol kenarında bırakılan oğlunu bulmuşlardı.

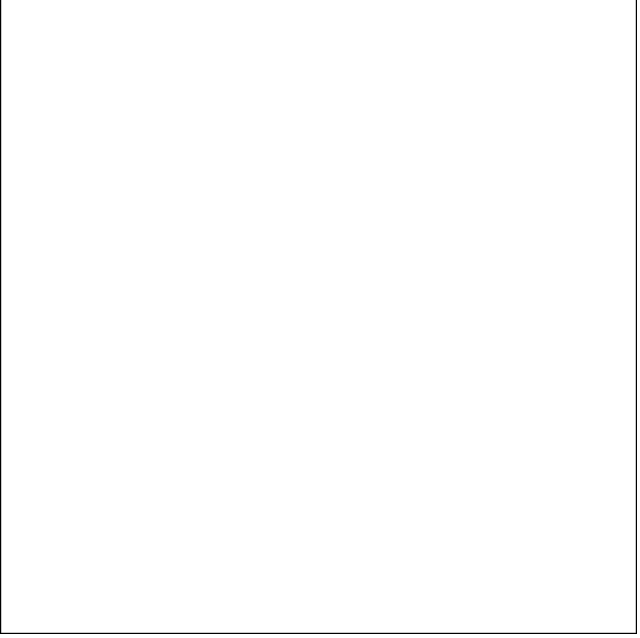

Sakima diğer altı yaşındaki çocukların yapamadığı pek çok şeyi yapabiliyordu. Örneğin köyün büyükleriyle oturup önemli konular tartışabiliyordu.

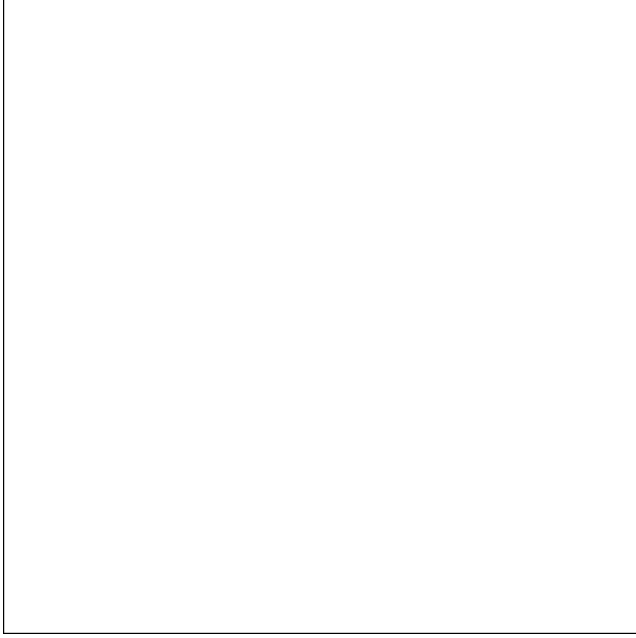

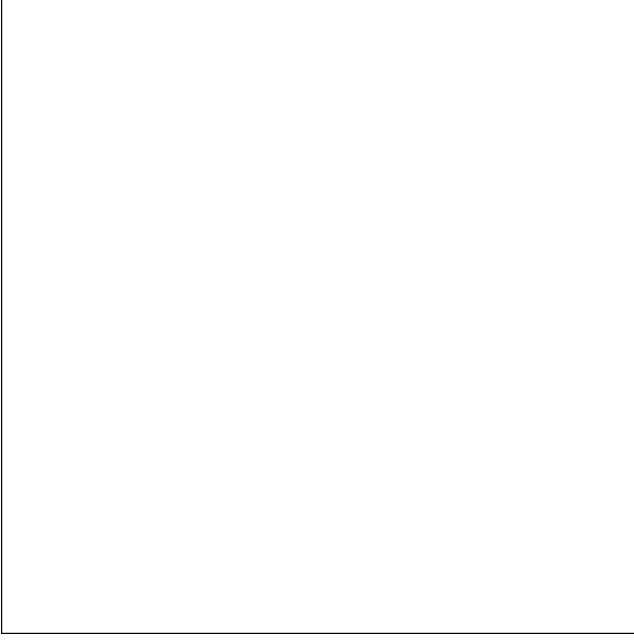
Sakima şarkısını bitirdi ve tam geri dönmek üzereydi ki adam ona seslendi, "Lütfen şarkını bir kere daha söyle."

Sakima'nın annesiyle babası zengin bir adamın evinde çalışıyorlardı. Evden erken çıkıyor ve eve geç dönüyorlardı. Sakima evde küçük kardeşiyle kalıyordu.

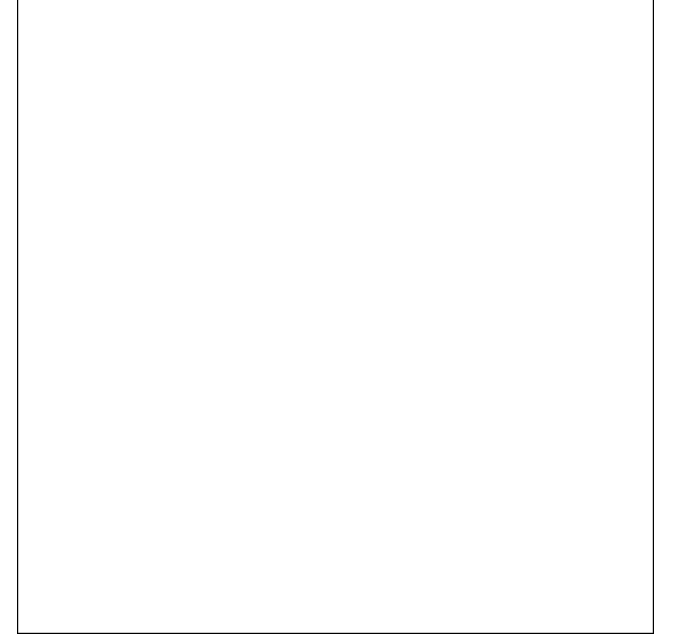

İşçiler işlerini bıraktılar. Sakima'nın güzel şarkısını dinlemeye başladılar. Ancak bir adam şöyle dedi, "Bizim patronu hiç kimse teselli edemedi, bu kör çocuk nasıl onu teselli edeceğini düşünüyor?"

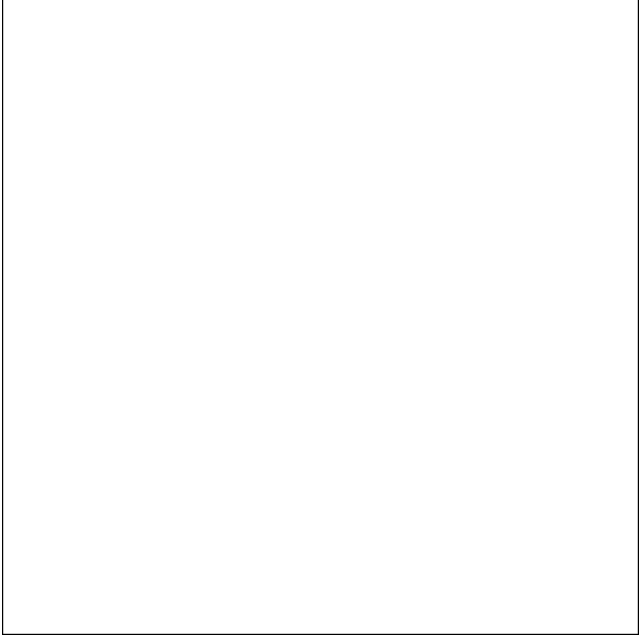

Sakima şarkı söylemeyi çok seviyordu. Bir gün annesi sordu, "Sakima sen nereden öğreniyorsun bu şarkıları?"

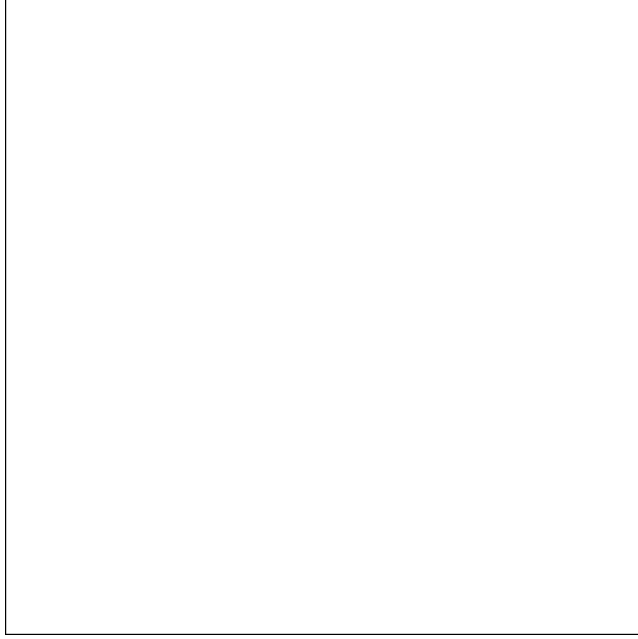

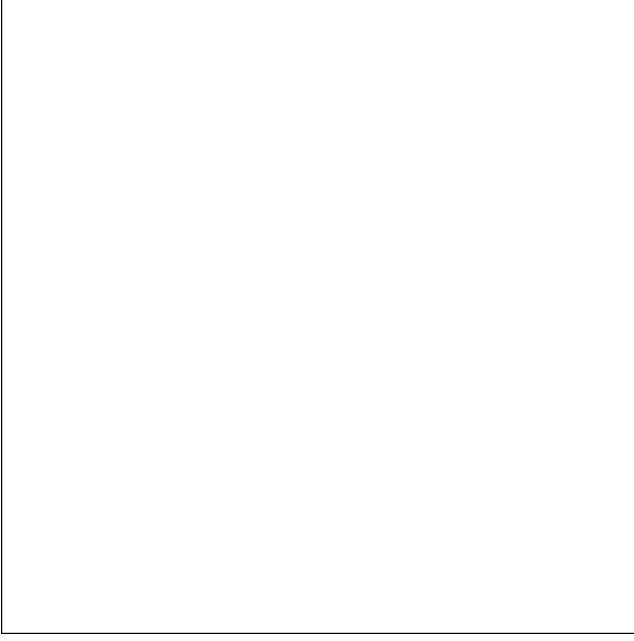
Büyük bir pencerenin altında durup en sevdiği şarkıyı söylemeye başladı. Az sonra pencerede zengin adamın kafası görünmeye başladı.

Sakima şöyle cevap verdi, "Öylece aklıma geliyor anne, şarkıları kafamın içinde duyuyorum, sonra da söylüyorum."

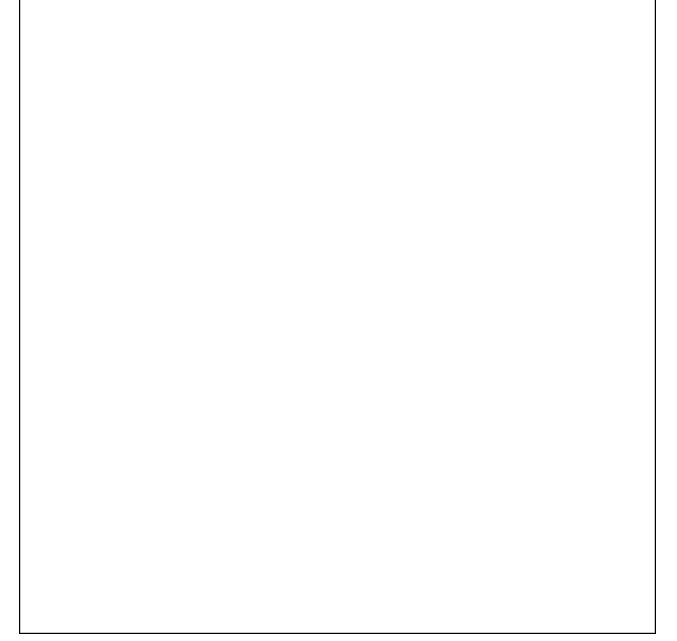

Ertesi gün, Sakima kardeşinden onu zengin adamın evine götürmesini istedi.

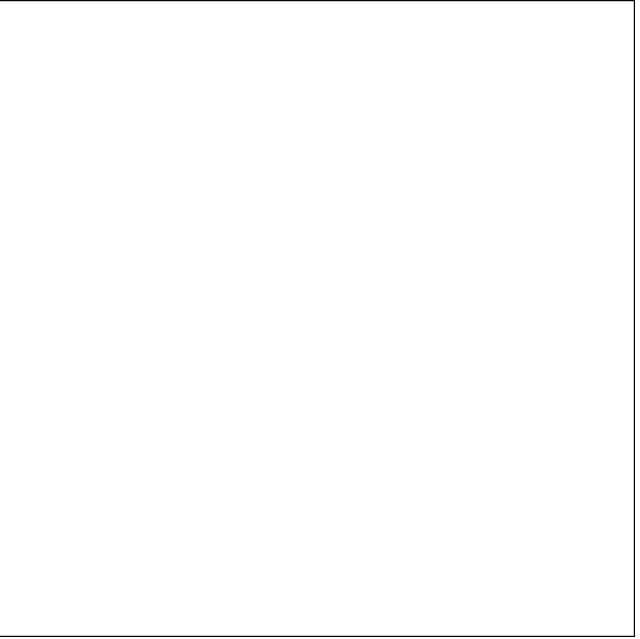
Sakima şarkıları özellikle de küçük kız kardeşine söylemeyi seviyordu. Küçük kız onun en çok sevdiği şarkıyı dinliyordu. Şarkıyla beraber sağa sola sallanıyordu.

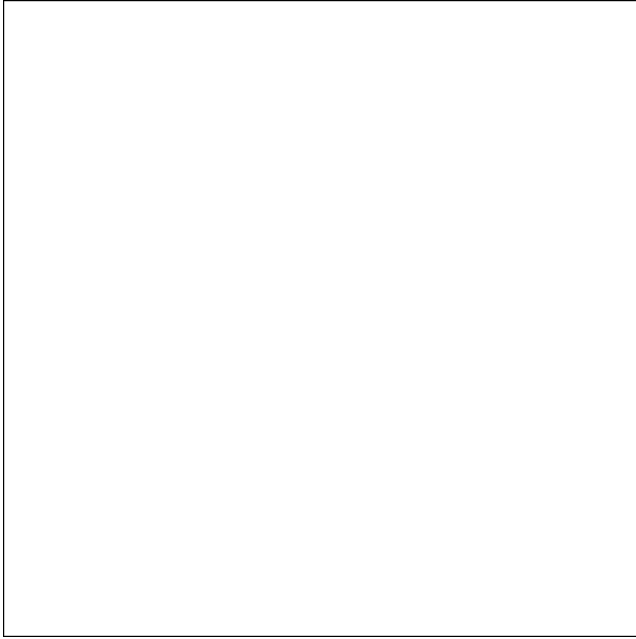
Sakima gene de vazgeçmedi. Küçük kardeşi de ona destek verdi. Dedi ki "Sakima nın şarkıları acıktığım zamanlar beni yatıştırıyor. Zengin adamı da rahatlatılabilir."

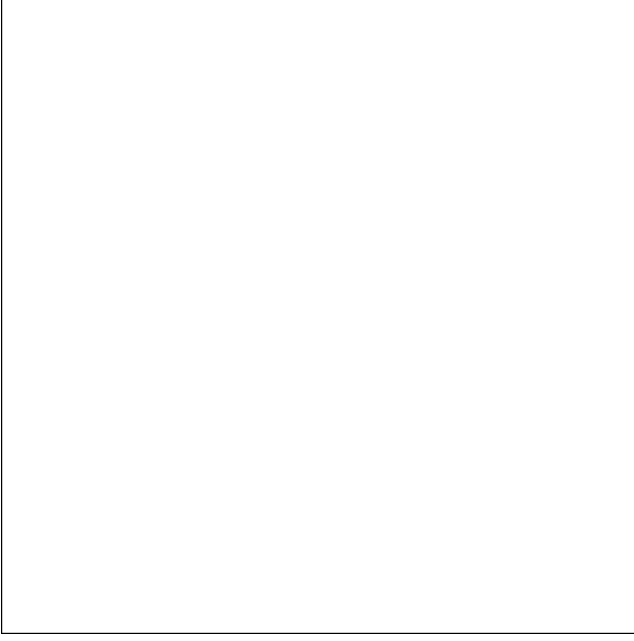

“Gene söyle, gene söyle Sakima,” diye yalvarıyordu küçük kız. Sakima da onu kırmıyor şarkısını tekrar tekrar söylüyordu.

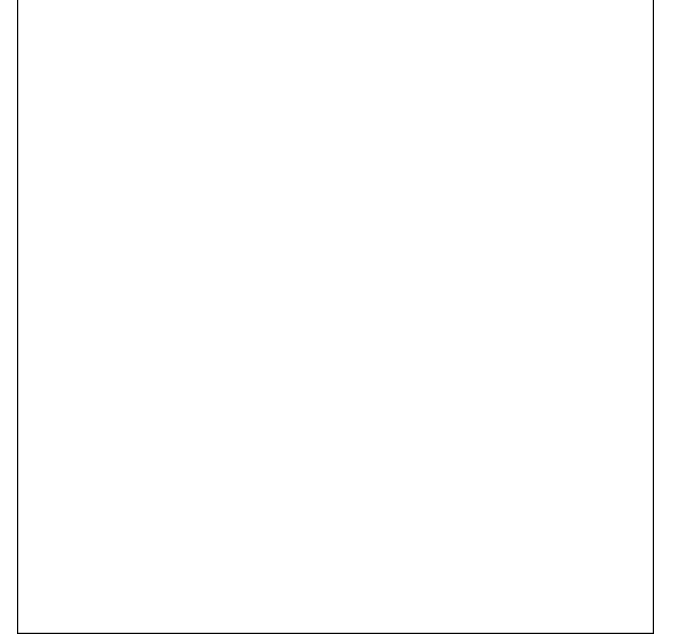

Sakima anne ve babasına “Ona şarkı söyleyebilirim ve mutlu edebilirim,” dedi. Ama onu dinlemedi büyükler. “O çok zengin bir adam. Sen ise görmeyen bir çocuksun. Onu nasıl mutlu edebilirsiniz?” dediler.

Bir akşamüstü, büyükler eve döndüğünde hiç konuşmuyorlardı. Sakima bir şeylerin ters gittiğini anlamıştı.

“Anne, baba ne oldu?” diye sordu Sakima. Meğerse zengin adamın oğlu kaybolmuştu. Adam da yapayalnız kalmıştı ve çok üzgündü.